

ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP**C év**

1– 5 oldal

Olv.: Ter 18,20-32 – Kol 2,12-14 – Lk 11,1-13

Az Úr imádsága

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket! A templom egy gyűjtőhely, ahogy az énekben is kifejeződött. Isten hív bennünket, hogy szeretetével egybeöleljen minket, embereket. Isten azt akarja, hogy mi az ő népe legyünk! Az Ő népe közösséget jelent, közösséget egymással. Ettől szenved a világ, hogy hiányzik ez az összetartozás, ez a közösség ember és ember között, aminek az alapja az ember kapcsolata az Istennel! Minden vasárnap ezt az igazságot szembesíti velünk:

***Szent lakóhelyén az Isten várja az ő gyermekeit, mert azt akarja,
hogy a mi életünk értelmes legyen!***

Ez csak akkor lehetséges, ha egymással közösségben vagyunk!

Jézus Krisztus ma egy sajátos utat is kínál nekünk.
Az a világ, amelyben élünk vonzások és ellentétek világa.
A szív esetenként az imádság magasába menekül ebből a világból!
Az ember életének valahol föl kell készülnie arra,
hogy egymással közösségben legyünk!
Ez az imádságban történhet!

A mai szentmisét jó szándékra ajánljuk fel. Mennyiféle szándék van a világban.
A jó szándék az, ami a másik felé vezet bennünket! Ezért imádkozzunk!

Szentbeszéd

***Jézus tanítása szerint az ember csak Isten felől érthető!
Jézus szerint akkor él helyesen az ember, ha kapcsolatban van Istennel!***

Kedves Testvérek! Úgy gondolom, hogy a mai vasárnap **üzenete** ebből a krisztusi tanításból bontakozik ki! Amikor az ember imádkozik, akkor kapcsolatban van Istennel! Ahogy a szentmise bevezetőjében mondtam:

***ennek a világnak gondjaiból, bajaiból
az emberi szív az imádság magasába menekül!***

Lehet, nem túl szerencsés ez a szó, hogy menekül, de ha őszinték vagyunk,
akkor majdnem csak menekülésképpen magyarázható,
hogy az ember kivonja magát a világ vonzásaiból, taszításaiból,
hogy Istennel csendben legyen!

Amikor a tanítványok kérik Jézust, hogy taníts minket imádkozni, akkor e körül a kérdés körül gondolkodnak. **Látták**, hogy Jézus imádkozik! Semmit nem tudtak többet! **Látták!** Ez elegendő volt nekik arra, hogy valamelyikük odamenjen az alábbi kéréssel! Jézus azt mondja: ha imádkoztok, így imádkozzatok, és elmondja, amit Mi Atyánkként imádkozunk!

A mi imánk!

Többször emlegettem, hogy amikor a szentmisében az Úr imádságát, a „Mi Atyánk”-ot imádkozzuk, akkor gondoljunk arra, hogy ez a keresztyén család imája! Ez egy családi ima! A közösség imája! Ma Jézustól halljuk, ezt alátámasztja:

***a Mi Atyánk jézusima, a közösség mi imája!
Ez nem az én imám, ez nem a te imád,
ez a mi imánk!***

Rendkívüli bátorítás, hogy mondhatjuk: Atyánk!

Egyedül Jézus mondhatja azt, hogy **Atyám!** „Én és az Atya egy vagyunk!” – mondja Jézus!

Mi így fordulhatunk Isten felé: **Mi Atyánk!**
Ez arra is figyelmeztet bennünket,
hogy Isten mindig közösségben gondolkodik!

Istennek mindegyikünk külön-külön nagyon fontos, de Isten úgy gondolta el, hogy a mi egyéni életünk csak egy közösség bensőséges légkörében formálódhat, alakulhat! Elvonultságban, egyedülletben az életünk rejtett élet! Van ennek is üzenete, de Isten a világot akarja megmenteni, az emberiséget akarja megmenteni! Jézus mindenkiért meghal! Amikor az életünkről mond bármit is az Isten, akkor bennünket egy közösség tagjaként gondol el! Ez az imádság, amit Jézus tanított nekünk, ez jézusima, mert Jézus kapcsolata egészen rendkívüli az Atyával! „Én és az Atya egy vagyunk!”

***Csodálatos, hogy mondhatjuk: „Atyánk!”
Ez egy rendkívüli bátorítás az ember számára!***

„Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mind az, aki benne hisz el ne vesszen, hanem örökké éljen!” Atyánk! A megváltásunkról van szó, amikor kimondhatjuk ezt bizalommal, hogy

Atyánk!
Aki Jézust adja nekünk, aki testvérünk lesz!
Aki azért jött, hogy minket megtanítsa arra,
hogyan kell az Atya fiaként élni az életünket!
Hangsúlyozzuk ezt a gondolatot: *bíztatás*, - mert valóban az, -

kimondhatjuk ezt a hallatlan szót: Atya!

Ez a világ, amelyben élünk, mintha kiiktatná ezt a bizalmat, ezt a szót, ezt a fogalmat. Egyre többet hallunk, hogy a mi világunk atyátlan világ. Az atyák, - itt ne a papokra gondoljunk – nem a papok az atyák, hanem mindazok, akiknek gyerekeik vannak. Ebben a világban az atyák vereséget szenvedtek. Magyarországon, ha házasságról még lehet beszélni, a házasságok 60 %-a tönkremegy. Milyen körülmények között nőnek fel ezekből a házasságokból született gyerekek. Arról is egyre többet beszélnek, hogy a mai kor emberei mintha nem vállalnák az atyaságból származó gondokat, terheket.

***Mégis, mindenek ellenére, a mindennapok tapasztalatai ellenére
ez egy hallatlan bíztatás:
Atya!***

Aki fölkelte napját jókra és gonoszokra egyaránt!
 Aki nem tesz különbséget ember és ember között!
Atyánk, aki a legmesszebb elmegy szeretetében!

Gondoljunk a tékozló fiú apjára! Gondoljunk arra, amit most hallottunk az evangéliumban: Ti, bár nem vagytok jók, ha a gyerekek kenyeret kér tőletek, akkor követ adtok neki? Ha ti képesek vagytok erre a jóra, mennyivel inkább a ti mennyei Atyátok! Minden tapasztalatunk ellenére gondoljunk többet az atyaság üzenetére.

***Gondoljunk többet az Atyának, az élet szerzőjének üzenetére,
 az életünket megmenteni akaró Atya üzenetére!***

Isten fiai vagyunk, de nem kész emberek!

Ez az imádság a közösség mi imája! Isten Atya, a mi Atyánk, a Teremtő, életünk ajándékozója azt is üzeni nekünk Jézus Krisztuson keresztül, - aki az új Ádám, az új Ember, akit Isten azért küldött a világunkba, hogy Vele találkozassunk, - hogy megtudjuk, milyen az az Ember, akit Isten elgondolt! Saját képére teremtett minket, tehát a fiai vagyunk. Isten fiai nem kész emberek, Jézus Krisztussal való kapcsolat során formálódó, alakuló emberek.

***Isten fiaiként Jézussal megismerkedve, Jézussal kapcsolatban
 egyre inkább átalakulunk új emberré, amilyen volt Jézus Krisztus:
 körüljárt ebben a világban és jót tett!***

Mi Atyánk, aki a mennyei!

Mi Isten képére teremtett fiak vagyunk, istenfiúságunk így bontakozik ki. Senki nincs elkésve, mindenkinek, amíg él lehetősége van! Mi Atyánk! Nem az én Atyám, nem a te Atyád, a miénk! Mindegyikünket kiszólít a maga bezárt világából. Jézus azt várja tőlünk, amikor erre az imádságra tanít bennünket, hogy lépünk ki önös, kicsinyes világunkból és indulunk el a másik ember felé.

***A másik embert fogadjuk el, fogadjuk be
 és ez által alkossunk egymással közösséget, szeretetközösséget!
 Legyünk egy családdá!***

Mi Atyánk, aki a mennyei, - ahogy mondja Jézus, - ami azt jelenti, hogy amikor imádkozzuk ezt az imádságot, akkor ahonnan indulunk, -öröktől fogva születik az ember Isten gondolatában, - és ahova tartunk örök sorsunknak megfelelően, arról vallunk, hogy

hisszük, hogy honnan jöttünk és hiszünk abban, hogy hova tartunk!

Jöjjön el a Te országod!

Az ég és a föld nem határolódik el egymástól! Nincs is messze egymástól, ha azt is kimerjük mondani, hogy ***jöjjön el a Te országod!*** Az Ő ország nem egy csoda ország. Isten országa nem más, mint Isten hatalma! Miben áll az Isten hatalma? Abban, hogy értünk van! Abban, hogy velünk van! Ezt fejezi ki az Ő hatalma! A zsidóknak azt mondja Mózesen keresztül: „***Aki van! Értetek!***” Nekünk, minden embernek azt üzeni Jézus Krisztus által, aki az Emmánuel, hogy velünk az Isten, mindenkivel! Jézus Krisztussal érkezett el az Isten országa! Jézus mondja, amikor a názáreti zsinagógában első alkalommal megszólal:

Elérkezett az Isten országa!

***Jézus Krisztussal érkezett el az Isten országa,
mert Benne az Isten velünk van!
Benne az Isten értünk van!***

Legyen meg a Te akaratod!

Akkor talán azt is ki merjük mondani: „***Legyen meg a Te akaratod!***” Nem az én akaratomról van szó, az Ő akaratáról! Legyen meg az Ő akarata, aki értünk van, aki velünk van!

***Amikor a mi akaratunkat ehhez az akarathoz igazítjuk, - ez a mérce, -
akkor ez azt jelenti, hogy egymásért vagyunk, egymással vagyunk, összetartozunk!
Egyszerű, csak ezt valóban el kell hinni és meg kell próbálni!***

Az a baj, hogy az emberek áhítoznak is utána, talán még el is hiszegetik, de ***nem próbálják meg!*** Minden emberi kapcsolatunknak ez a tragédiája! Közben ezt mondjuk, de azért mindegyikünk a maga, kicsinyes, önző akaratát érvényesíti. Azt akarja érvényre juttatni emberi kapcsolataiban. Ebből tragédia van. Mindennek ez az oka, semmi más. Nem rossz az ember, csak mindent elrontunk.

Elrontunk ezzel a magunk akarnokságával, a magunk önzésével. Nem egymásért élünk, hanem önmagunk akarunk fölé kerekedni a másinak.

„Legyen meg a Te akaratod!”

Jusson érvényre az én gondolkodásomban,
az én szavaimban, az én cselekedeteimben ez az isteni akarat!
Akkor létrejön a közösség legalább egy emberrel,
legalább néhány emberrel és valamiképpen mindenkivel.

A nemzetben való gondolkodás is ezt jelenti. Nem lesz jövője a nemzeteknek, ha ezt a gondolatot nem tudják, vagy nem akarják érvényre juttatni. De most maradjunk csak a magunk szűk világában, ebben a tenyérnyi templomban ezzel a néhány emberrel. Meg a többiekkel, akik nem csak a Balatont, a Velencei tavat, Hajdúszoboszlót, a hegyeket, stb. töltik meg ilyenkor. Nem baj, csak:

„Keressétek előbb az Isten országát, a többi megadatik nektek!”

Rendkívül fontos, hogy ezt az imádságot, a jézusi imát, - Akit láttak imádkozni a tanítványai és kérték, - ezt a közösségi imát, ezt a mi imánkat ilyen lélekben vegyük ajkunkra.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!

A mi mindennapi kenyerünkért imádkoztunk. A mi mindennapi kenyerünket, tessék erre is figyelni. Nem az én kenyeremről van szó, a mi kenyerünkről. Arról van szó, hogy mindenkinek legyen annyi, amennyi szükséges. Nincs joga egyeseknek mindenhez, a másinak meg semmihez.

„A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!”

Mindenkinek, mert a föld megtermi gyümölcsét. Egy kicsit a munkánkkal is hozzáadunk, de ez a föld tud annyit teremni, hogy mindenkinek meglegyen a szükséges. Ezen mindenkinek el kell gondolkodni, hogy felelősek vagyunk azért, hogy mindenkinek a mindennapi kenyeré meglegyen. Arról nem is beszélve, hogy a mi mindennapi kenyerünket add meg ***ma!*** Ez azt

jelenti, hogy a szegénynek, aki azt kéri, hogy ma legyen meg az, ami szükséges. A nyomorban lévő is, legalább a napi betevőt várja és igényli. Afrikai tapasztalatom szerint evéstől evésig él a nyomorban lévő.

***A mi mindennapi kenyerünket ma add meg nekünk!
Közös felelősségről van szó!***

Legsúlyosabb gondunk: „Bocsásd meg a bűneinket!”

Ebben a világban tartozások vannak! Gazdasági életben beszélünk arról, hogy körbetartoznak egymásnak. Bocsásd meg a mi bűneinket! Tartozunk egymásnak!

Azzal tartozik egyikünk a másiknak, hogy megbocsát,
mert az, aki bűnt követ el a másik ellen,
az egy olyan zsákutcába megy, amiből nincs kiút.
Ebből az utcából csak egy másik tudja kiszabadítani,
aki elengedi a tartozást.

Ez a bocsánat!

Különben eladósodunk és úgy élünk egymással, hogy agyonnyomnak bennünket a bűneink terhei és elidegenedünk egymástól, mert nem vagyunk képesek a tartozás elengedésére. Tartozás: ahogy neked, úgy nekem!

Bocsásd meg a vétkeinket, ahogy Te megbocsátod a mi vétkeinket!

Jézus azt mondja: az ember élete csak Isten felől érthető!
Az ember akkor él helyesen, ha kapcsolatban van Istennel!
A Jézusima ezt a kapcsolatot hangsúlyozza!
A közösség mi imája, amire Jézus tanított bennünket,
a Mi Atyánk azt, hogy egymással vagyunk kapcsolatban!
Ha ez a kapcsolat úgy alakul, ahogy azt Jézus várja,
ahogy azt Jézus tanította ebben az imádságban, akkor helyesen élünk!

Ebben az esetben Isten igenje csodálatossá teszi a mindennapjainkat!

+ A M E N +